

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **JUDr. T. H.**, bývajúcej v B., zastúpenej JUDr. E. V., advokátkou, so sídlom v B., proti žalovaným **1/ Slovenskej republike - M.**, so sídlom v B., **2/ K.**, so sídlom v B., **o zaplatenie 51.000,- Sk (1.692,89 €)**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 27 C 204/2006, o vylúčení sudcov Krajského súdu v Bratislave z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 7 Co 48/2009, takto

r o z h o d o l :

Sudkyne Krajského súdu v Bratislave JUDr. Edita Szabová a JUDr. Alena Svetlovská **n i e s ú v y l ú č e n é** z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 7 Co 48/2009.

O d ô v o d n e n i e

V rámci odvolacieho konania proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I z 14. augusta 2008, č.k. 27 C 204/2006-23, predložila predsedníčka Krajského súdu v Bratislave Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky písomné oznámenie, v ktorom žiadala rozhodnúť o námietke zaujatosti sudkýň senátu 7 Co tohto súdu JUDr. Szabovej a JUDr. Svetlovskej. Tieto sudkyne v písomnom vyjadrení z 12. augusta 2009 zhodne uviedli, že po zmene rozvrhu práce boli s účinnosťou od 1.8.2009 zaradené do senátu 7 Co, ktorý pracoval v pôvodnom zložení z predsedníčky senátu JUDr. Hajdinovej a sudkýň JUDr. Gelačikovej a JUDr. Štrignerovej. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 2. júla 2009, sp. zn. 1 Nc 13/2009, rozhodol o oznámení sudcov Krajského súdu v Bratislave, v ktorom namietali svoju zaujatosť tak, že sudkyne JUDr. Máriu Hajdínovú, JUDr. Bianku Gelačikovú a JUDr. Katarínu Štrignerovú nevylúčil z rozhodovania o veci. Keďže nadriadený súd nerozhodol aj o nimi vznesenej námietke zaujatosti a žalobkyňou

v danom prípade je ich kolegyňa, sudkyňa Krajského súdu v Bratislave, a u JUDr. Svetlovskej aj vzhľadom na fakt, že žalovaným v druhom rade je Krajský súd v Bratislave, osobne sa cítia byť zaujaté.

Podľa § 14 ods. 1 O.s.p. sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Účelom predmetného zákonného ustanovenia je prispieť k nestrannému a objektívnemu prejednávaniu vecí, k nezaujatému prístupu súdu k účastníkom konania a ich zástupcom. Tento účel sa naplní v prípade neexistencie akéhokoľvek vzťahu sudcu k prejednávanej veci alebo k účastníkom konania, prípadne k ich zástupcom, ktorý by pri všetkej mozgnej snahe o správnosť rozhodnutia ovplyvnil jeho objektívny pohľad na vec a v konečnom dôsledku by mohol viesť k vydaniu nezákonného rozhodnutia.

Pomer sudcu k veci môže vyplývať predovšetkým z priameho právneho záujmu sudcu na prejednávanej veci. Tak je tomu v prípade, keby sudca sám bol účastníkom konania, či na strane žalobcu alebo žalovaného alebo v prípade, že by mohol byť rozhodnutím súdu priamo dotknutý na svojich právach (napr. keby mohol byť vedľajším účastníkom). Vylúčený je tiež sudca, ktorý získal o veci poznatky iným spôsobom než z konania (napr. ako svedok vnímal skutočnosti, ktoré sú predmetom konania a dokazovania). Sudcov pomer k účastníkom alebo k ich zástupcom potom môže byť založený predovšetkým príbuzenským alebo jemu podobným vzťahom (§ 116 OZ), ktorému na roveň môže v konkrétnom prípade stáť vzťah priateľský, či naopak vzťah nepriateľský, takej intenzity, že sudca nebude schopný nezávisle a nestranne rozhodovať vo veci.

V predmetnej veci z obsahu spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že u namietaných sudkýň nie sú dané dôvody na ich vylúčenie z prejednávania a rozhodovania vecí.

K základným povinnostiam sudcu patrí zdržať sa všetkého, čo by mohlo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov, postupovať v konaní nezaujato a dbať na to, aby jeho nestrannosť nebola nikým a ničím dôvodne spochybňovaná. O dodržanie tejto povinnosti má dbať predovšetkým sám sudca, pričom si musí byť vedomý, že vo funkcii, ktorú zastáva sa bude musieť vnútorne vyrovnáť aj so situáciou, že niektorého

z účastníkov pozná (napr. aj ako kolegu). Schopnosť ako sa s touto otázkou sudca vyrovná je potom určitým dôkazom jeho spôsobilosti a osobnej pripravenosti na výkon súdnictva.

V prejednávanej veci, zo skutočnosti, že obe sudkyne krajského súdu vyjadrili svoje subjektívne stanovisko a postoj k žalobkyni, ktoré nemali nestranný charakter, ešte nemožno bez ďalšieho vyvodiť záver o ich zaujatosti a nemožnosti dospieť k objektívnemu a predovšetkým zákonnému rozhodnutiu, a to najmä nie vtedy, ak okolnosti, z ktorých vyvodzujú (subjektívne) možné pochybnosti o nezaujatom prístupe nie sú ničím objektivizované, objektívne nemôžu viesť k pochybnostiam o ich nestrannosti alebo ak sú vyvážené takými okolnosťami objektívnej povahy, so zreteľom na ktoré existuje záruka, že iný sudca by v rovnakej alebo obdobnej situácii nemohol byť zaujatý a vylučoval by objektívnu oprávnenosť obavy z nedostatku nestrannosti súdneho rozhodovania.

S poukazom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky nevzhladol žiaden dôvod objektívnej povahy, pre ktorý by mohli vzniknúť pochybnosti o tom, že sudkyne senátu Krajského súdu v Bratislave JUDr. Szabová a JUDr. Svetlovská by mohli vystupovať voči účastníkom konania, resp. ich zástupcom nezaujato alebo nestranne a že vec neprejednávajú podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia. Preto rozhodol tak, že tieto sudkyne z konania a rozhodovania o veci nevyľúčil.

Nadriadený súd podotýka, že keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 2. júla 2009, sp. zn. 1 Nc 13/2009, právoplatne rozhodol o tom, že z konania o veci nevyľúčil tretiu členku vec prejednávajúceho senátu 7 Co, a to predsedníčku senátu JUDr. Hajdinovú, predmetný senát krajského súdu je oprávnený vo veci rozhodnúť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 9. septembra 2009

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: